

06 NOV. 2009

Núm. 7731

Moció de l'Entesa per St. Esteve al Ple Ordinari de la Corporació Municipal de St. Esteve Sesrovires de novembre del 2009.

Moció: DONAR SUPORT A LA COMMEMORACIÓ DEL CENTENARI DE FERRER I GUÀRDIA

Atès que el 13 d'octubre de 1909, fou afusellat a Montjuïc Francesc Ferrer i Guàrdia, una persona que havia dedicat la seva vida a millorar la vida dels altres, mitjançant la difusió dels ideals i valors en favor de l'emancipació de la humanitat, sobretot mitjançant l'ensenyament. L'"Escola Moderna", fundada l'any 1901, va ser un projecte d'aprenentatge racional en llibertat, de notable influència en els medis pedagògics més avançats del seu temps: l'aplicació de mètodes moderns i científics de pedagogia i la introducció d'una filosofia definidament racionalista, humanitària i antimilitarista. Ferrer i Guàrdia creador del sindicalisme en el món dels mestres i de la primera editorial popular de l'Escola Moderna, que publicarà més de quaranta volums variats de contingut –des de textos elementals de lectura, aritmètica, geografia o gramàtica, fins a tractats més complexos– i amb la qual editarà un "Butlletí" mensual, adreçat als pares, i molt especialment als mestres, amb traduccions d'obres de pensadors i especialistes francesos, belgues, italians i americans en qüestions d'educació i d'higiene. La coeducació i l'educació no basada en distincions de classes, seran claus en aquesta filosofia.

Atès que l'atemptat perpetrat el 31 de maig de 1906 per Mateu Morral comportarà la detenció i empresonament de Ferrer i, en conseqüència, el tancament de l'Escola Moderna. Tot i l'absolució posterior, Ferrer no va poder obrir l'escola i es veié forçat a crear "La Lliga Internacional per a l'Educació Racional de la Infància", organització d'abast internacional, conseqüència lògica dels seus principis universalistes, amb un comitè internacional que abastava països com Alemanya, Anglaterra, Itàlia, Bèlgica o Suïssa.

Atès que els fets esdevinguts durant la Setmana Tràgica de 1909 portaren Ferrer i Guàrdia a ser detingut –acusat de ser l'autor i cap de la revolta– i executat posteriorment, després d'un procés judicial militar ignominiós: el dissabte dia 9 d'octubre es constituí el consell de guerra a la Presó Model de Barcelona per judicar Francesc Ferrer. Fins i tot les normes del procediment judicial militar, injustes com són envers l'acusat, no foren observades en el seu cas. L'estat de guerra havia cessat feia temps, i la llei normal del país havia reprès la seva vigència. Però amb aquesta llei les persones acusades de delictes contra l'exèrcit havien de ser jutjades per l'exèrcit, i segons un conjunt de disposicions que deixaven el pres en la posició més desavantajada i, malgrat les manifestacions de protesta que s'organitzaren arreu d'Europa, fou condemnat a mort i afusellat el 13 d'octubre a Montjuïc.

Atès que la mort de Ferrer i Guàrdia fou un crim comès per l'Estat contra un innocent, un acte d'intolerància contra els sectors de la societat que, a començaments de segle, maldaven per l'emancipació de la classe obrera, per l'accés de tothom a la cultura i per la llibertat de pensament com a primera manifestació de pluralisme.

Atès que les mobilitzacions en contra d'aquest procés han quedat recollides en la memòria històrica de moltes ciutats, així com també el reconeixement a la seva figura mitjançant monuments, escoles i escrits per difondre'n l'estudi i l'obra. Així doncs, els enemics de Ferrer i Guàrdia el convertiren en un màrtir de la llibertat de consciència. Promogut per grups socialistes, liberals i racionalistes, el 5 de novembre de 1911 s'inaugurà, a Brussel·les, un monument a Ferrer i Guàrdia: un home nu aixecant cap al cel una torxa; és a dir, la llum, símbol de la raó. L'any 1984, el monument fou traslladat a l'Avinguda Franklin Roosevelt, enfront de la façana principal de la Universitat Lliure de Brussel·les.

Atès que el 13 d'octubre de 1989, el Saló de Cent de la Ciutat de Barcelona fou l'escenari d'un homenatge al pedagog d'Alèlia, promogut per la Fundació Ferrer i Guàrdia. L'acte del Saló de Cent fou una ocasió memorable de record de Ferrer i Guàrdia, de condemna de la seva mort i de reafirmació de l'actualitat d'algunes de les seves propostes i del seu valor com a símbol del lliure pensament.

Atès que milers de persones es van mobilitzar a París, Roma, Brussel·les i a molts altres indrets d'Europa i d'Amèrica per expressar el seu rebuig a la condemna i a la mort de Ferrer. Tant a Espanya com fora d'Espanya,

Ferrer ha estat sovint anomenat "el Dreyfus espanyol". Les semblances entre ambdós "afers" són, veritablement, claríssimes.

Atès que donar suport al centenari Ferrer i Guàrdia comporta que aquest ajuntament faci explícit el seu homenatge envers tots aquells i aquelles que han treballat per la defensa dels valors de la tolerància, la laïcitat i el progrés, fonaments de la convivència civil i de la pau social, eixos d'una democràcia inspirada per la igualtat d'accés a les oportunitats, sense distincions ni discriminacions, drets o privilegis fruit de l'adscripció dels ciutadans i ciutadanes a qualsevol cosmovisió filosòfica o espiritual.

Atès que la tolerància és el medi natural de vida del pluralisme, un dels valors superiors consagrats a l'article primer de la Constitució. La tolerància és el respecte als altres i impedeix el racisme, la xenofòbia, el masclisme, el fanatisme ideològic i religiós.

Atès que la veritable tolerància només pot existir en una societat laica. La laïcitat és l'expressió de la pacífica i enriquidora convivència de totes les idees –excloent-ne tan sols aquelles que pretenguin imposar-se per la força– expressió, també, de la inexistència d'una única veritat amb majúscules, del dret individual i col·lectiu al lliure examen de totes les qüestions.

Atès que les llibertats i els drets civils han de garantir-se a tots els ciutadans en igualtat de condicions, cosa que exigeix una actuació fonamental de les Administracions públiques per a promoure condicions generals d'igualtat en l'accés a la salut, l'habitatge, l'ensenyament, la cultura i el medi natural.

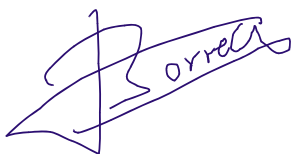
Atès que el centenari de l'afusellament injust de Francesc Ferrer i Guàrdia, doncs, és una data significativa per reprendre el seu testimoni, rememorar la seva figura, refermar la vigència del seu pensament i dels valors socials i pedagògics que va impulsar.

Vist l'expedient administratiu de referència, la Corporació Municipal de Sant Esteve Sesrovires reunida en Ple acorda:

Primer. Aprovar aquesta declaració per a la commemoració del centenari de Ferrer i Guàrdia i la seva figura.

Segon. Donar suport als actes commemoratius del centenari Ferrer i Guàrdia.

Tercer. Col·laborar en les iniciatives del Centenari, així com a les dirigides a recuperar i compendiar els fons documentals de la vida i obra de Ferrer i Guàrdia i a preservar el record del pedagog i lliurepensador.

Jordi Borrell Alonso

Portaveu del Grup de l'Entesa per Sant Esteve

Sant Esteve Sesrovires, novembre del 2009